

Nil Versan HAMAMCIOĞLU
10 Kasım 2013 konuşması

Belki biraz da Ödip karmaşasının etkisiyle babam gibi filatelist olmaya özendiğimde 10 yaşındaydım. Bugünün elektronik posta dünyasında kaybolmuş bir kavram filatelist sözcüğü! Pul koleksiyoncusu anlamına geliyor.

Babam bana koleksiyonum için hangi temayı seçeceğimi sorduğunda uzun uzun düşündüm.

Çiçek? Böcek? Tablo? Ülke? Bilemedim! Babam "Atatürk pulları toplamak ister misin?" dediğinde cevabım hiç tereddüt etmeden "Evet" oldu. Evet, ben Atatürk pulları koleksiyonu yapacaktım...

Pulların renkli ve büyüdü dünyasına girince yavaş yavaş Atatürk'ü daha iyi tanımaya başladım. Her bir pula dokunduğumda sanki O'nun hayatına da dokunabiliyor, O'nun hayatının evrelerini ilkokulda öğrendiklerime de paralel olarak görselleştirebildiğim gibi içselleştirebiliyordum da.

1905 yılında yüzbaşı rütbesiyle Harp akademisinden mezun olduğunu gösteren pul parmaklarımın ucundaydı. 1910 yılında Fransa da Picardie Manevralarına katıldığını da pullar sayesinde gördüm. Sonra, pullarımla, Balkan savaşını, 1. Dünya savaşını Çanakkale savaşını, Anafartalar'ı, Samsun'a çıkışını, Sivas ve Erzurum kongrelerini, Kurtuluş savaşını, Lozan'ı ve nihayet Cumhuriyetin kuruluşunu yaşadım.

Koleksiyonum tamamlanmıştı. Büyük bir mutlulukla babama "Bitti babacığım" dediğimde ilkokulu bitirip St.Benoît Lisesine de başlamıştım.

Babam bana baktı ve "Hayır, dedi, şimdi başlıyor!" Nasıl yani dedim? Ben şimdi hangi pulların koleksiyonunu yapacaktım ki? Ne kalmıştı ki? Savaş bitmiş, cumhuriyet de kurulmuştu ya artık!

Babam, en önemli dönemin pullarını, devimlerinin ve özdeyişlerinin pullarını toplamamı teklif etti. Böylelikle, orta okul ve lise hayatımda topladığım pulların teması Atatürk'ün Siyasal devrimleri, Toplumsal devrimleri, Hukuk devrimi, Eğitim ve Kültür devrimi, Ekonomi devrimi oldu. Tarih derslerimizin ve pullarımın ışığında bu devrimleri 1922 ile 1937 tarihleri arasında sadece 15 seneye sığdırdığını büyük bir hayranlık ve şaşkınlıkla öğrendim.

İşte, asıl bu devrimlerin her biri, "asrın projesiydi"! Her bir devrimi, O hayal etmiş, milletiyle beraber, "kızılı, erkekli" beraberce gerçekleştirmişti!

Özdeyişlerini, pullarımı sergilediğim sayfalara çin mürekkebiyle yazarken Türk kadınına verdiği önemi "Toplumdaki başarısızlığın sebebi, kadınlarımıza gösterdiğimiz kayıtsızlık ve kusurdan doğmaktadır. Bir toplum, cinsinden yalnız birinin asrın icaplarını edinmesiyle yetinirse, o toplumun yarından fazlası güçsüzlük içinde kalır" cümlesiyle anladım. Gençliğe hitabesinde, o zamanlar anlamına tam da varamadan öğrendiğim bir cümle vardı. Diyordu ki o cümlede Atatürk:

"... Bütün bu koşullardan daha acıklı ve korkunç olanı ise ülkede iktidara sahip olanlar gaflet, şaşkınlık, ve hatta ihanet içinde olabilirler." Bu cümlenin ne büyük bir ön görüyle yazıldığının bilincine vardığımda bir kere daha hayran oldum Atatürk'e.

Belki de ileride öğretmenlik mesleğini seçmemin en temel nedeni de O'nun özenle yazdığı sözlerinden birinde saklıydı: "Yeni kuşak, en büyük cumhuriyetçilik dersini bugünkü öğretmenler topluluğundan ve onların yetiştirecekleri öğretmenlerden alacaktır."

Lise son sınıfta okulumuzun Türk müdürü tarih öğretmenimiz, bir dönem Notre Dame de Sion da da Tarih öğretmenliği yapmış olan Sayın Fahriye Çetinkanat'ı bugün tekrar rahmetle anmak istiyorum. Bize "Bizim nesil, size Atatürk'ü anlatamadı!" demişti.

Hocam, sizin nesil bize Atatürk'ü mükemmel bir şekilde anlattı da, bizim nesil yeni kuşağa, yani sizlere, Atatürk'ü DOĞRU anlatabildik mi? İşte ondan hiç emin değilim, Sevgili öğrencilerim.

Bugün ben, ölümünden 75 yıl sonra Atatürk'ü bir kere daha, kelimenin tam anlamıyla minnet ve şükranla anıyorum.

Teşekkür ederim.